

[Nathalie Lind]

jeg for, hvad man mener er den rigtige løsning på forskellige områder.

Jeg håber på en hurtig afklaring, men dermed mener jeg ikke en lige så hurtig ikrafttræden, for jeg erkender fuldt ud over for de ordførere, der har nævnt dette, at der nok må en vis lempelig overgangsordning til. Men hvis man kunne få en hurtig beslutning her i folketinget i denne folketingssamling, tror jeg, at det igen vil vise sig, at alle gode gange trods alt er tre.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hr. Voigt kunne sin vane tro ikke rigtig undlade at bruge en væsentlig del af sin tale tid til provokationer. Man har jo forskellige temperamenter. Hr. Voigt vil gerne provokere, jeg vil gerne nå frem til resultater. Jeg håber derfor ikke, at de øvrige ordførere, som jeg synes var præget af den samme indstilling, at vi nu må nå nogle resultater, der skal holde, vil lade sig provokere, og jeg skal også prøve at undgå det. Dog har jeg to bemærkninger.

Den ene er, at hr. Voigt sikkert selv ved, at han gjorde sig skyldig i en tilsnigelse, da han tog beslutningerne i Nordisk Råd som udtryk for, at vi nu skulle se at få lavet vores lovgivning om, for at de nordiske lande derefter kunne benytte den. Nej, det var den lovgivning, vi har lavet, og som hr. Voigt nu vil lave om, de nordiske lande var interesserede i at benytte. Hvis hr. Voigt er i tvivl om det, skal han sige det klart og tydeligt.

Og så skal jeg sige i al venskabelighed til hr. Voigt, at hans bemærkninger om, at de meget omfattende bemærkninger til forslaget var udarbejdet af hensyn til, at vi andre så ikke behøvede at vurdere de tekniske detaljer, forstår jeg godt, men jeg ville dog tro, at der var enkelte andre, der havde lyst til nogle andre vurderinger, og så er justitsministeriet fortsat til rådighed.

Så har der kun været et enkelt konkret spørgsmål, nemlig fra hr. Otto Mørch, der spørger: kunne vi ikke udvide parkeringskorpsbegrebet til andre end de fire byer, hvor det i dag eksisterer? Dertil kan jeg sige, at kommer der et ønske fra byer og deres organisationer og råd om noget sådant, vil vi gå positivt ind i forhandlinger om det.

Endelig har der været gjort en række betragtninger gældende om andre ting i færdselsloven, som ikke direkte er berørt af de

fire lovforslag, vi beskæftiger os med i dag, og jeg skal da på forhånd tilsi min medvirken til en drøftelse af disse. Men jeg skal samtidig advare imod, at vi går for langt i vores revisionslyst med hensyn til den færdselslov, som vi nu er i fuld gang med at søge at gøre befolkningen tilstrækkeligt informeret om indholdet af.

Så skal jeg gentage, at jeg allerførst kan takke for en overordentlig positiv modtagelse af regeringens lovforslag, både for så vidt angår de dele af forslaget, der ikke vedrører knallerter, og for så vidt angår dets knallertparagraf.

Må jeg sige om knallerter generelt, at foruden det af regeringen fremsatte forslag er det rigtigt, som fru Nathalie Lind sagde, at vi finder det rimeligt, at man nu overvejer aldersgrænsen for knallertkørere med henblik på en forhøjelse til de 16 år. Vi tror ikke, at lovforslaget er ideelt udformet til noget sådant, det bekræftede fru Nathalie Lind også, men vi vil gerne medvirke til at prøve at finde en udformning, som kan skabe en fornuftigere løsning på dette aldersproblem.

Jeg skal også bekræfte, at vi er af den opfattelse, at kunne man finde løsninger på de administrative og omkostningsmæssige problemer vedrørende registrering af knallerter, der hidtil har forhindret denne sal i at sige ja til en registrering, skal det ikke mangle på god vilje til at være med til at overveje disse løsnings indhold og til at bidrage til dem. Jeg er nødt til på ny at understrege, at det er ikke regeringens opfattelse, at der findes noget som helst materiale, der giver grundlag for at anse de tungere knallerter for mindre farlige i trafikken end de lette, og at vi derfor fortsat vedrørende knallerterets vægt- og gearbegrænsning bør fastholde de regler, som vi ikke bare har vedtaget én gang i dette ting, men som vi nu har vedtaget flere gange.

Lad mig slutte med at sige, at når vi taler knallerter i det hele taget, er vi, som adskillige har været inde på det, udelukkende – forhåbentlig – af den opfattelse, at vi gør det med et fortegn, som hedder: større sikkerhed, større beskyttelse, for de svage i trafikken. Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at hvad der kan gavne de svage i trafikken på dette som på ethvert andet område, vil regeringen støtte. Vi vil støtte det ad lovgivningens vej, og vi vil støtte det admini-